

ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Ս. ՅԱԿՈԲԵԱՆՑ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐԻՆ ՄԷՋ

«Ես բնաբան չունիմ. բնաբանս ասոնք են, որոնք իրենց գեղեցիկ հասակներով կեցած...»: Վարդավառի Կիրակին էր եւ խօսողը՝ Երուսաղէմի Ամենապատիւ Տ. Եղիշէ Սրբազան Պատրիարքը, Պատարագի գգեստներով, ձեռքը ուղղած Ս. Յակոբի խորանին մօտ շարուած չորս նորընծաներուն. Տէր Ազան, Տէր Սիփան, Տէր Նարեկ եւ Տէր Սեւան:

Այս տարուան Վարդավառի շաբաթը ցնծութեան եւ ուրախութեան մեծ օրերու շարք մը եղաւ Ս. Յակոբին ներս: Դպրութեան չորս աստիճան՝ Ժառանգաւորներուն, Աւագ Սարկաւազութեան՝ Ընծայարանի առաջին դասարանի վեց ուրարակիրներուն եւ Քահանայական ձեռնադրութիւն՝ Ընծայարանի չորս չրջանաւարտներուն:

ԴՊՐՈՒԹԵԱՆ ԱՍՏԻՃԱՆԻ ՏՃԻՋՈՒԹԻՒՆ

Ուրբաթ, 26 Յուլիս 1968, առաւօտեան, Դպրութեան չորս աստիճաններ տրուեցան Ժառանգաւորաց քսանինը աշակերտներու, որոնք Թուրքիայէն եկած են մեծ մասամբ, անցեալ վերամուտին: Ուսանողներ՝ Պիթլիսէն ու Սասունէն, Մուշէն եւ Պոլիսէն, Տիգրանակերտէն եւ Կեսարիայէն, ոմանք քրտախօս եւ Թրքախօս, սակայն փայլուն ալեքերով, ծարաւ՝ Հայ գիրին եւ Հոգիին. որոնք տարի մը ետք, սորված աշխարհարարն ու գրարարի տարբերը, ծունկի եկան Լուսարարապետ Գիրչ. Տ. Հայրիկ Արքեպիսկոպոսի առջեւ եւ Ս. Յակոբի մայր մուտքին՝ իրենց պատանեկան եւ յուզումէն դողացող ձեռքերուն մէջ ընդունեցին Եկեղեցւոյ ծառայութեան առաջին խորհրդականները՝ բանալին եւ աւելը:

Իսկ Եկեղեցիէն ներս, տասնեակներով պլպլացող կանթեղներու խորհրդաւորու-

թեան մէջ, անոնք ընդունեցին ջահեկալութեան պաշտօնը: «Զկանթեղն Եկեղեցւոյն վառել, զսրբոց պատարագին նշխար գործել եւ զբաժակն պատրաստել», ծիսական իրաւասութեան մը հետ՝ Եկեղեցիին ճրագը անմար պահելու կոչումը, որ զիրենք ամէն առաւօտ, արշալոյսին հետ պիտի բերէ Ս. Յակոբ, կարդալու համար Սաղմոսը, երգելու համար շարականը եւ կաթիլ կաթիլ լեցնելու համար անսպառ իւղը այն կանթեղին՝ որ Լուսաւորչի խորհուրդն է, միշտ պլպլացող մեր հաւատքի բարձունքին վրայ:

ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ՍԱՐԿԱԻԱԳՆԵՐՈՒ

27 Յուլիս 1968, Շաբաթ առաւօտ, ձեռնադրութիւնն էր վեց Սարկաւազներու, անոնց՝ որոնք իրենց ուսերը պատրաստած էին ընդունելու լուծը, ձմբուլը եւ սուրբ ուրարձով խորհրդանշուած:

Ժառանգաւորաց չորս տարիները աւարտած եւ Ընծայարան ընդունուած վեց ուխտեալներ՝ Վարդան Սրկ. Տատուրեան, Պօղոս Սրկ. Մանուկեան, Մանուկ Սրկ. Մուրատեան, Օննիկ Սրկ. Այգազեան, Սարգիս Սրկ. Պարսամեան եւ Շահան Սրկ. Քէօսէան, որոնք պաշտօն առին Աւետարանի խօսքով եւ խունկի անուշահոտութեամբ լեցնելու Աստուծոյ Եկեղեցին:

ԿՈՑՈՒՄ ՆՈՐԸՆԵԱՆԵՐՈՒ

Շաբաթ երեկոյեան կոչումն էր նորընծաներուն, որոնք աւարտելէ ետք Ընծայարանի դասընթացները, յանձն առած էին կուսակրօն քահանայութեան նուիրուիլ, ճկամաւորութեամբ եկեալ ի յայտ կարգ:

Դող մը անցաւ Միաբանութեան եւ

խուսնե՛րա՞մ ժողովուրդի հողի՛ն, Սիրնի բարձու՛նքին ի՞ր զարաւո՞ր վեհութեամբ կանգնած Ս. Յակոբի ճաճարին մէջ, երբ Պատրիարք Սրբազանը իր առաջին օրհնութիւնը տուաւ քնձայեալներուն։ «Օրհնեցէ գձեղ Տէր ի Սիրնէ, այն որ քնակեալն է յերեսաղէմ»։

Յետոյ սկսաւ շարքը հարցումներուն, ուղղուած խորատուիակ՝ Լուսարարապետ Գեորշ. Տ. Հայրիկ Արքեպիսկոպոսին, որ վկայեց անոնց հողեկան եւ մտաւոր պատրաստութեան մասին, «բառնալու սիրով ղլուծն Քրիստոսի»։

Դաւանական ուղղափառութեան եւ կար-

Երբ կը հրաժարին աշխարհէն, կոչուելու համար
«ի քահանայութիւն Ս. Նկեղեցւոյ»։

գաղափարների պահպանման յանձնառու-
թիւններէն ետք, կոչեալները ընդունեցին
Պատրիարք Սրբազանին օրհնութիւնը. «Ձե-
զումն շնորհաց Ս. Հոգւոյն ծաւալեացի ի
վերայ ձեր...»։ Որմէ ետք վստահ չեղողով
անոնք արտասանեցին մեր Եկեղեցւոյ Հա-
ւատամբը Ս. Գրիգոր Տաթևացիի բանա-
ձեւումով։

ՁԵՆՈՒՄԻՐՈՒԹԻՒՆ

Ձեռնադրութիւնը կատարուեցաւ յա-
ջորդ օր, Վարդապետի կիրակին, ձեռամբ
Ամենապատիւ Տ. Եղիշէ Ս. Պատրիարքին,
խորաուրիակութեամբ Գերշ. Տ. Հայրիկ
Արքեպիսկոպոսի, առնթիւրակայ ունենա-
լով Հոգշ. Տ. Կիրեղ Մ. Վարդապետը եւ
Հոգշ. Տ. Արշէն Արեղան։

Ճաշու Գիրքի ընթերցումէն առաջ, չորս
ընծայեալները առաջնորդուեցան Ս. Ոո-
րանին առջեւ, եւ սկսան երգութիւն քահանա-
յական ձեռնադրութեան հոգեւմայլ շարա-
կանները. «Այսօր Աստուածութիւնն զուար-
ճանայ...» եւ չորս կոչեցեալները ծնրա-
դիր ըմբարձրացան Հոգշ. Տ. Կիրեղ Մ.
Վարդապետի եւ Հոգշ. Տ. Արշէն Արեղայի
առաջնորդութեամբ եւ բերուեցան Պատ-
րիարք Սրբազանին դիմաց։

«Աստուածային եւ Երկնային շնորհք
սկսաւ իջնել անոնց վրայ, երբ, դարձած
ժողովուրդին, ծնրադիր, ձեռքերին բարձ-
րացուցին ի նշան Հրաժարումի եւ անոնց
դէմքերը այլակերպուած գեղեցկութեամբ
ցոլացուցին խորերէն բարձրացող գիտակ-
ցութիւնը կոչումին։ Կը Հրաժարէին աշ-
խալ աշխարհէն, կոչուելու համար զի օտար-
կաւազութենէ ի քահանայութիւն Ս. Եկե-
ղեցւոյ եւ այդ՝ զբոս վկայութեան ան-
ձանց իւրեանց»։

Դպիրներ միաբերան երիցս «Արժանի
են» կը ձայնեն, մինչ նորընծաները կը բո-
լորուին Պատրիարք Ս. Հօր առջեւ, որ իր
ձեռքերը խաչաձեւ իւրաքանչիւրի գլխուն
դնելով կ'աղօթէ. «Էյս դնեմ զձեռս ի վերայ
սորա եւ դուք ամենեքեան աղօթս արարէք
զի. արժանի լինիցի սա զատուան քահանա-
յութեան անարատ պահելի տառջի քնդանոյ
Տեառն Աստուծոյ»։

Պատարագը կը շարունակուի հանդիսա-
ւոր եւ հոգեւմայլ մթնոլորտի մը մէջ, երբ,
«Ողջոյն»-էն առաջ, չորս նորընծաները կը
ծնրադրեն Պատրիարք Ս. Հօր առջեւ՝ ըն-
դունելու համար քահանայական սեւ փե-
լոնները իրենց ուսերուն։ Ապա, իբր զպատ-
մունձան ուրարութեան եւ հանդերձ փա-
ռաց անոնց կը շնորհուին եկեղեցական
միւս զգեստները՝ սաղաւարտ, փորուար,
գօտի, շուրջառ եւայլն, որոնցմով կը զգես-
տուորուին քաշուած վարագոյրին տակն,
մինչ դպիրներ կ'ըղանակեն յուզաթոթոս
«Յորհուրդ խորին»։ Երբ վարագոյրը կը
բացուի, անոնք ա'լ պատարաստ են իրենց
ճակատներուն վրայ ընդունելու Ս. Օծման
սրբալոյս Միւռոնը։

ՕԾՈՒՄ ՆՈՐԸՆԾԱՆԵՐՈՒ

«Առաքելոյ աղանձոյ» շարականի երգե-
ցողութենէն ետք, որ ազդարար կանչն է
Ս. Հոգիի իշման, ձեռնադրիչ Ամենապա-
տիւ Սրբազանը, խորին լուութեան մը մէջ
սրբալոյս Միւռոնով կ'օծէ նորընծաներէն
իւրաքանչիւրին ճակատին ու ձեռքերը, վե-
րակոչելով զանոնք իրենց նոր անուններով։
Այսպէս, Եղիա Սարկաւազ կը վերակոչուի
Տէր Աղան, Յարութիւն Սարկաւազ՝ Տէր
Սիփան, Մանուէլ Սարկաւազ՝ Տէր Նարեկ,
եւ Յովհաննէս Սարկաւազ՝ Տէր Սեւան։
Ապա, կարճ աղօթքէ մը վերջ, Ամենապա-
տիւ Սրբազանը Սուրբ Արիւհը կը փոխանցէ
անոնց՝ շնորհելով իշխանութիւն Ս. Պատա-
րագ կատարելու։ Երբ նորընծաները, յու-
զումէն դողդոջուն, իրենց անդրանիկ օրհ-
նութիւնը բաշխեցին էին Տաճարը լեցնող Հա-
ւատացեալներուն, ձեռնադրիչ Ամեն. Սըր-
բազանը իր հոգեւոր զաւակներուն խօսեցաւ
հետեւեալ գեղեցիկ խորատականը.

«Բնաբան չունիմ այսօրումս խօսքիս.
բնաբանս առնմի եմ, որոնք կեցած եմ այս
պահուս Աստուծոյ առջեւ, իբրեւ սպասա-
ւորներ Հայ եկեղեցւոյ մեծ սպասին։ Եր-
բացդուած մէկմէկ խօստումներ եմ ամսով,
հասցեագրուած սրբազան նպատակի մը։

Հրաշքը այս ազուարտ ու սպցիկ հասակ-
ներուն, նպատակաւոր երազը իրենց մայրաձ-
քին եւ իրենց անվարան կեցածաճքը, Որդւն

ես կը տանին զիս այն օրում, երբ իրենք իրենց մուտքը կ'ընէին այս Հաստատութեան հետք, բաժան բաժան հագնով, անյարիր մտքով և խուլ ազդեցութիւններով մերժելով, կնիքին տակ այն բոլորին՝ զոր մեր ընկերային պայմաններն ու հակառակորդին հարուածները դրեր էին: Եւ այս՝ մտածելու տարագ մը ըլլալէ աւելի, պատկեր մըն է իմ մէջս, անմեռ պատմութիւնը այս երաշխին եւ պայծառակերպման:

Որովհետեւ ձեր պայծառակերպութեան բարձրագոյն վրայ էք կեցեր եւ սկիզբը կ'ընէք ձեր հոգի կեանքի հորոգումով կրկնելով: Ձատաւած աշխարհէն, այսինքն կեանքի սովորականութենէն, ձեր հայտնածները կը ծանրանան գերազանց տեսիլով մը՝ որ կեանքն ու երազը կազմեց մեր նկեղեցիի եւ ցեղի երախտաւորեալներուն: Կը հաւատամ թէ ունիք այդ երազը, որ սէրն է Աստուծոյ եւ մեր ժողովուրդին: Յիշեցէք միշտ այս

Անդրանիկ օրհնութիւնը հաւատացեալներուն:

Տարիները եւ չափազայն խոսքեր անցուցին ձեր հասակները, յարգարեցին ձեր մտքին անդամները՝ գիտակցութեան սերունդը ընդունելու համար, եւ ձեր ժողովուրդին ծով կարիքներն ու սէրը պարպեցին ձեզ ձեր վարաններէն, և այս պահուստայց եւ բոլորապիւնը կը կենաք ձեր ասպարէզի սեմին, պատրաստ՝ հուսնելու երկնքն ու երկիրը:

Այս պահուստայն սիրելի նորընծայ եղբայր-

սիրտը պահեք ձեր կեանքին, գայն նկատելով ձեր գիտակցութեան լուսաւորումին լուսազայն պատեհութիւնը, ուր դուք իրապէս ինքզինքներդ եղաք, աղբերացաք, լուսաւորուեցաք եւ ունեցաք Աստուծոյ հետ կենդանի գէւջակցութեան վստահայն վայրկեանը:

Հանդերձութեամբ այս բոլորով, կ'ընէք ձեր անգործիքի գոհը, ձեր մատաղ տարիներու մատաղը: Այսինքն կը մոռնաք ձեր պատիկ

մարդը, որ հասարակ մահկանացուներու բաժինն է միայն, եւ կ'ընէ՛ք ձեր կարմիր ուխտը: Մտքի եւ հոգիի մեծերուն ճակատագիրն է ասկիւ, որոնք կը հաւատան իրենց ներքը անթելուած ձեռի անհունութեան: Ի՞նչ փոյթ թէ շատեր տրտում համակրանքով դիմաւորեն գայն. մարդիկ իրենց գիտցածը կը տեսնեն միշտ, եւ պիտի չկրնան ըմբռնել իմաստն ու տարազութիւնը ձեր այս գոհողութեան: Քիչերու համար դուք պիտի մնաք ողջ քանակներ այն հզօր երազներուն, որոնք քիչ անգամ կ'ենան կը դառնան, եւ սակայն առանց որոնց չի՛նք կ'արժէ կ'ենանք: Դժուար անշուշտ, բայց հոգիներուն համար որոնք գազափարի բռնեմ են բռնկած՝ ոչինչ կայ անկարելի:

Եր երբեմն որ ազնուականներու, պաշառներու միայն վերապահուած էր այս ասպարէզը. սակայն անկիւ այսօր բաժինն է իրական ազնուականներու, մտքի, հոգիի ընտրեալներուն՝ որ միակ ճշմարիտ ազնուականութիւնն է, առանց որուն մարդիկ գոնեակ արարածներ են, նայնիսկ իրենց ոսկիի դէզերուն եւ փողոսկրեայ գահերուն վրայ: Դուք ձեր այս կեցածածովը, որ տուրքն է ձեր ազնւի դաստիարակութեանը, բարձունքներու կը սեւեռէ՛ք ձեր նայածածները եւ սրբագրել կը փորձէ՛ք քաղաքակրթ կայուած մեր դարը՝ որ այնքան փոքրած է սահմանները իր գգալու եւ մտածելու առաքինութեան, որ հազիւ թէ ձեզ հասկնալ կարենայ:

Բացէ՛ք ձեր միտքը Աստուծոյ լոյսին եւ մեր պատմութեան հրաշքին: Սակայն այս ուժն ու շնորհը ձրի չեն գար. պէտք է առատամայ ձեր մտքին տեսութիւնը, մաքրել ձեր հոգին՝ բացուիլ կարենալու համար Աստուծոյ փառքին եւ մարդոց կարիքին հաւասարապէս: Միջնորդներ է՛ք Աստուծոյ եւ մարդոց, որ գերազոյն գազաթն է մարդկային արժէքներուն: Ի վերջոյ մի՛ մոռնա՛ք որ արցունքներով կը սրբուի հոգիին կտաւը եւ կրակով՝ մտքի ձեկին: Մաքրուիլ, մաքրել կարենալու համար, սովորիլ, ուսուցանիլ կարենալու համար, Աստուծոյ մօտենալ, ուրիշներ մօտեցնել առաջ: Կրակէն կ'առկայձի կրակը եւ լոյսէն՝ լոյս: Վայ այն եկեղեցականին որ

թափուր մտնով ու հոգեով կը կենայ իր ժողովուրդին դէմ:

Ունեցէ՛ք նաեւ սէրը ձեր ժողովուրդին, որ Աստուծովէ վերջ գերազոյն իրականութիւնն է մեզի համար: Ասպարէզը որու սեւիւն կը կենա՛ք, աշխարհիկ շահերով եւ զգացումներով պայամաւոր ասպարէզ մը չէ, այլ *պարտքի ճամբայ* մը: Եւ եթէ գիտնա՛ք թէ անհունապէս աւելի կ'արժէ տալ իմ առնուլ, այն ատեն հասկնալի կ'ըլլայ սիրալի գեղեցկութիւնը ձեր կոշտութիւն եւ կենսա՛րի դժուարութիւններն ու դառնութիւնները հրաշխիւ իմ կը փոխակերպուին քաղցրութեան: Ե՛րբ տուած չէ այս ժողովուրդը իր լաւագոյնը, պահելու համար իր հոգիին ու մտքին արժէքները: Մեր ժողովուրդը զինն է այս գոհողութեան:

Իրեն չայն եկեղեցւոյ գաւակներ եւ պաշտօններին, ճնշումին տակն է՛ք այն փառաւոր մարդերուն, որոնք մեր եկեղեցւոյ փառքը կերտեցին մեր լեռներուն չափ ամուր, մեր հոգիներուն չափ խորհրդաւոր, եւ մեր երկնքին չափ գեղեցիկ: Վըստահ եմ թէ այս պահուս ձեր մտածումին աղջեւէն կ'անցնին լաւատարիչ, Սահակ եւ Մեարտ, Նարեկացին, Շնորհալին եւ ճմաններ, որոնք ձեզի նման կ'ապեցին պարտքի այս գօտին, հագան կրակէ այս շաղկիլը եւ ծառայեցին իրենց ժողովուրդին:

Յաւուրին տակն է՛ք նոյնպէս այս Հաստատութեան մեծ հոգիներուն, որոնք իրենց արցունքով ու արիւնով վառ պահեցին Ս. Յակոբայ կանքեղը և յանձնեցին իրենց անունը պատմութեան: Ամէն անգամ որ ձեռնադրութեան մը շնորհաբաշխութիւնը կը կատարուի, կը խայտան անոնց հոգիները իրենց անմահութեան կայքին մէջ:

Եւ անցեալի այդ բոլոր փառքերը այս պահուս կ'ընեն իրենց խորհրդաւոր տաղանգքը ձեր հոգիին մէջ, կը մէկտեղուին փաղանգ առ փաղանգ, ըլլալու համար *տեւիլքը, յայտնութիւնը, հոգին*, ամբողջութիւնը Հայ եկեղեցին, ոսկեծիր օգակի մը մէջ իմ իմ կ'ընեն իրենցով ներկան ու անցեալը քրիստոնէական մեր դարաւոր ժառանգութեան:

Զգացէ՛ք միշտ ինգիմեմիդ այս յուզու-

միմ առթած տպաւորութեանց ներքեւ, ու պիտի պաշտպանուիք վատառողջ սերմերէ՝ որ մեր օրերու կեանքին են: Վասնզի այս մեծ յիշատակներուն հետ, քովն ի վեր անոց, կան հաւասարապէս մարդկային փոքրութիւններ. մի՛ տեսնէք այդ նոյն մութիւնները, մանաւանդ՝ մի՛ իջնէ՛ք անոց: Ի՛նչ գեղեցիկ է փոքրութիւններու քովն անցնիլ արեւմարեւոտ ու հպարտ: Ունեցէ՛ք այդ եպարտութիւնը կեանքի

կը շնորհաւորեմ ձեր մուտքը սրբաւան այս Հաստատութենէն ներս, մաղթելով որ ըլլ լ՛մշակներ առանց ամօթոյ, շարունակելով մեր Եկեղեցոյ արի արանց հայրերուն աւանդութիւնը: Ձեզի կը յանձնեմ Եկեղեցոյ ծոցը, խնդրելով Աստուծոյ եւ բոլոր Սուրբերուն հովանին ձեր երկտասարդ կեանքներուն վրայ»:

Մինչ Սարկաւազը «Ողջոյն տուք ձեռնաց» կը ձայնէ, Պատրիարք Ս. Հայրը

«Բնաբանս առնմի են, որոնք կեցած են այս պահուս
Աստուծոյ խորանին առջեւ»:

փոքրութիւններու հանդէպ, եւ խոնարհութիւնը՝ մեծութեանց նկատմամբ:

Ամէն հաստատութիւն իր սիւնայլը ունի, որ ախտն է իր կեանքին ու գործին: Մերը կտրուած գլուխ մըն է: Ով որ ի հարկին պատրաստ չէ տալու իր գլուխը, չի կրնար անդամը ըլլալ Ս. Գլխադրի Ուխտին ու զինուորեալ այս Միաբանութեան: Կեանքը արեւան ճուրղով կը քալէ իր կատարելութեանը:

Կ'ողջաւուրէ չորս նորընծաները, եւ իրեն կը հետեւին Ս. Յակոբեանց Միաբանութեան անդամ եպիսկոպոսներ, վարդապետներ ու արեղաներ, որոնք համբուրելով նորընծաներուն ճակատներն ու ձեռքերը՝ զանոնք Միաբանութեան շարքերէն ներս կ'ընդունին:

Ս. Պատարագէն հոգեւորականներուն կը զինէ զէպի Բեմ, ուր աջահամբոյրի արարողութիւն տեղի կ'ունենայ,

մինչ նորընծաներ գրականներու վրայ զետեղուած Աւետարաններէ Հատուածներ կ'ընթեռնուն :

ՎԵՂԱՐԻ ՏԸԻՉՈՒԹԻՒՆ

¹ Նոյն օրը, Երեկոյեան ժամերգութենէն վերջ, Ամենապատիւ Պատրիարք Ս. Հայրը

կր կատարէ վեղարի օրհնութեան եւ տըւալութեան արարողութիւնը, որ ամբողջութեամբ կը բաղկանայ Ս. Գրոց ընթերցումներէ եւ քանի մը մեծ աղօթքներէ : Ամենապատիւ Պատրիարք Ս. Հայրը վերջին կարճ աղօթքով մը կր վերցնէ նորընծաներու զլուխէն սարկաւազական ջրբուծը եւ կու

Ձեռնադրիչ Ամենապատիւ Պատրիարք Ս. Հայրը չորս նորընծաներուն հետ (Ձախէն աջ) . Հոգշ. Տ. Նարեկ Աբղ. Մարգարէլեան, Հոգշ. Տ. Սիմեոն Աբղ. Միսեան, Հոգշ. Տ. Աղան Աբղ. Պալիօգեան եւ Հոգշ. Տ. Սեւան Աբղ. Ղարիպեան : Դ Պ

տայ վեղարը: Այս, Նորին Ամենապատու
ւորեան «Պահպանիչ» էն հոգ, նորինա-
ները Պատրիարքարան կ'առաջնորդուն:

Ընթրիք

Երեկոյեան ժամը 6:30-ին տեղի ունե-
ցաւ Միաբանական Ընդհանուր ընթրիք,
նախադասութեամբ Պատրիարք Ս. Հօր:
Սօք Կոն Գերշ. Տ. Նորայր Եպս. Պողոս-
եան, Հոգշ. Տ. Տ. Կիրեղ, Յովսէփ և
Դանիէլ վարդապետներ, որոնցմէ հոգ Պատ-

րիարք Ս. Հայրը խօսեցաւ նորինաներուն
յոհողութեան արժէքին և եկեղեցական առ-
պարկի վեհութեան մասին: Գոհութեան
նշանով փակուեցաւ ընթրիքի դեղեցիկ
այս պահը, եւ նորինաները առաջնորդուե-
ցան Բեթղէմի Ս. Մենդեան վանքը, ուր
պիտի անցնեն իրենց առանձնութեան քա-
ռանորհայ շրջանը: Իրենց առաջնորդ և
դաստիարակ նշանակուեցաւ Ժառանգաւորաց
վարժարանի և Ընծայարանի Փոխ-
Տեսուչ՝ Հոգշ. Տ. Արշէն Արեղայ Արիադ-
եան:

«ՍԻՈՆ», ԱՅՍ ՈՒՐԱՅ ԱՌԻԹՈՎ ՋԵՐՄԱԳԻՆՍ ԿԸ ՇՆՈՐՀԱՌՈՐԷ

ՆՈՐԱՅՈՒ ՋՈՐՍ ԱՐԵՎԱՆԵՐԸ. ԱՆՈՆՑ ՅԱՆԿԱՌՈՎ ԱՄԷՆ ԿԱՐԳԻ ՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ

ԻՐԵՆՑ ՍՈՒՐԲ ԱՍՊԱՐԷՅԻՆ ՄԷՋ:

Կ Ե Ն Ս Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն Ք

1. ՆՈՐԸՆԾԱՆԵՐ

Հոգշ. Տ. Ազան Արք. Պալիօգեան:

Աւագանի անունով ճիշտ է Մնած է Հա-
լէպ 1946-ին, նախնական կրթութիւնը
տեղւոյն Բէթէլ վարժարանին մէջ ստանալէ
հոգ, իրը շրջանաւարտ 1961-ին կ'ըն-
դունուի Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց
վարժարանը, որուն դասընթացքը՝ առաջ-
տեսիւ 1968-ի Յունիսին, կը ձեռնադրուի
Ամենապատու Պատրիարք Ս. Հօր կողմէ:

Հոգշ. Տ. Սիփան Արք. Մխսեան:

Աւագանի անունով Յարութիւն: Մնած
է Հալէպ 1948-ին: Նախնական կրթութիւնը
կը ստանայ տեղւոյն Գերմանիկեան և Մես-
րոպեան վարժարաններուն մէջ: 1962-ին
կ'ընդունուի Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց
վարժարան:

Հոգշ. Տ. Նաբեկ Արք. Մարքապէլեան:

Աւագանի անունով Մանուէլ: Մնած է

Պէյրուս 1947-ին: Նախակրթութիւնը
ստացած Ազգային Արդարեան և Ահաւմ-
ճեան վարժարաններուն մէջ: Վերջոյն Դ.
Դասարանը աւարտելով դիմած է և ըն-
դունուած Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց
վարժարանը:

Հոգշ. Տ. Սեւան Արք. Ղարիպեան:

Աւագանի անունով Յովհաննէս: Մնած է
Պէյրուս 1940-ին: Նախնական ուսումը կը
ստանայ տեղւոյն Ազգային Արդարեան և
Ռուբինեան վարժարանները, որուն Ե. Դա-
սարանը աւարտելէ հոգ կը նետուի կեանքի
ասպարէզ, միաժամանակ ինքնաշխատու-
թեամբ շարունակելով իր ուսումը, միշտ
իր մէջ վառ պահելով եկեղեցական ըլլալու
փափաքը: 1965-ին իր գերմովին ընթացք
արուելով, կ'ընդունուի Երուսաղէմի Դրպ-
րեմեանք և կ'աշակերտի Ընծայարանի Ա.
Դասարանին:

Ձ. ՍԱՐԿԱՆԱԳՆԵՐ

Վարդան Սարկաւագ Տատուրեան.

Ծնած է 1948-ին Հալէպ: Յաճախած է տեղւոյն Հայկազեան վարժարանը, որուն Ե. Դասարանը աւարտելէ ետք 1962-ին մտած է Ժառանգաւորաց Վարժարան:

Պօղոս Սարկաւագ Մանուկեան.

Ծնած է 1948-ին Հալէպ: Նախնական կրթութիւնը տեղւոյն Հայկազեան վարժարանին մէջ աստանալէ ետք ընդունուած է Անթիլիասի Դպրեմանքը, որուն Գ. Դասարանը աւարտելով 1966-ին եկած է Երուսաղէմ:

Մանուկ Սարկաւագ Մուրատեան.

Ծնած է 1951-ին Հալէպ: Նախակրթութիւնը Գամիշլիի Ազգային վարժարանը աստանալէ ետք, Ե. Դասարանը աւարտելով կու գայ Երուսաղէմ:

ՕՅԵԻԿ Սարկաւագ Այֆագեան.

Ծնած է Սղերդ 1951-ին, որուն պետական նախակրթարանը աւարտելէ ետք աշա-

կերտած է Պոլսոյ Ս. Սալ Դպրեմանքին և, միջնակարգ բաժինը աւարտելով դիմած եւ ընդունուած է Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց Վարժարանը 1967-ին:

Սարգիս Սարկաւագ Պարսաւեան.

Ծնած է Արարիկը 1951-ին: Մանկութեան ընտանիքը փոխադրուած է Պոլիս, ուր ան յաճախած է Մեսրոպեան վարժարան, որուն շրջանը աւարտելէ ետք մտած է Ս. Սալ Դպրեմանք: Այս վերջնոյն միջնակարգ շրջանը աւարտելով դիմած է եւ ընդունուած Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց Վարժարանը 1967-ին:

Շահան Սարկաւագ Քէօսէեան.

Ծնած է Պոլիս 1950-ին: Եաճախած է տեղւոյն Արամեան վարժարանը, ապա երկու տարի հետեւած է երկրորդական կրթութեան: Պարագաներու բերումով նետուած է դործի ասպարէզ: 1967-ին դիմած եւ ընդունուած է Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց Վարժարանը: